

Es Ca d' Inca

Lladrarà cada diumenge mentres li donin que menjar

Redacció y Administració C. de Mallorca n.º 1.

ESPANYA: UNA PESSETA CUATRIMESTRE. ESTRANJER: DUES IDEM. IDEM
PAGO PER ADELANTAT

MENJARS FALSIFICATS

No tan sols de pa viu l' homo, sino de tota paraula que surt de la boca de Deu. Aquesta veritat, que Jesucrist digué en el seu sant Evangeli, es una necessitat tan imperiosament sentida, que no hi ha ningú que pugui campar sense aquestes dues classes d'aliment. Pa material per alimentar nostre cos y pa espiritual per nodrir nostre esperit.

¡Ab quin desitj se posa a la taula després d' un dijuni llargurú! ¡Ab quin gust se menja després d' haver gastades les forces amb treballs faxuchs! ¡Ab quin decaïment de forces no s' troba qui cau en lo desganament! malaltia terrible que n' ha duit molts a la fossa.

Però no es menys imperiosa la necessitat del aliment espiritual per la vida del esperit, que la del cos. ¿Que indica aquest afany de notícies diaries, aquesta curolla de llegir noveles y veure nous estrens de pessas teatrals? ¿Que vol dir aquest desitj d' impressions y més impressions? ¡Ah estimats lletgidors! la gran necessitat que sent l' homo del pa intel·lectual per omplir son cor y enteniment.

Desgraciadament se fan que l' homo sent de la paraula de Deu, avuy no es veu assasiada, perquè en lloch de alimentarse de la doctrina catòlica, qu' es el pa format segons la naturalesa de l'ànima: la moderna europeizació li ha presentat viandes que, essent nocives, les ha volgudes fer passar per vertaders y llegitims menjars del esperit. La premsa liberal, la gran mentidera de nos-

tro sigle, la novela superticiosa, el teatre escandalós, la propaganda de doctrines dissolvents y matzinadores y, fins y tot... el teste, reblint d' errors, de moltes acadèmies y universitats: es la nutrició cotidiana de l' homo del sigle XX. Se ha formada l' opinió y el cor del poble de les informacions periòdiques de mil crims, estafes, calumnies, polissonades, suicidis y fins de les despullades asquerositats y lletjures que duen voltats en si els infanticidis. Y com que si no bastassen les repugnants y tristes histories reals qu' el mitj del mon se despleguen, es venguda la novela a inventarne de noves, salpiquetjades d' incredulitats y escòries, y posant, per mal exemple de tothom, mil escenes de depravació que no existeixen, *La verbena de la Paloma, La Enseñanza Libre, El Bateo, Las tentaciones...* etz. etz. obres que s' han representades, en distintes ocasions, en nostra catòlica ciutat, n' hi ha que sostenen que son escola de bones costums y moralitat; però duites a la pràctica, com sol succehir sempre, ben cego ha d'esser y ben toxarrut de criteri el qui no vege que son escola de corrupció.

Tot, tot aquest magatzen de géneros, més o manco literaris, que sols hem apuntat, ha volgut passar per moneda corrent, ha volgut substituir el pa de la paraula de Deu per nodrir l' esperit y formar l' enteniment y... ¿qu' ha succehit? lo que lògicament tenia que succehir, lo que succehiria si els homos volien mantenir son cos de menjars propis de animals que s' en malaltirien; y per això es que hi ha tants de malalts

del esperit, tants de tisichs morals, tanta corrupció de costums. Quan els homos s' alimentaven del pa de la paraula de Deu tenien conceptes cabals y vertaders de les coses, que los imprimia caracter y feyen que les seves paraules fossen escriptures. Avuy no hi ha caràcters, o son de papé d' estrassa, tot degut a la mala nutrició espiritual que forma la present gernació.

Mossen MIQUEL

MES ENLLÀ

*Quin desconhort exa terra,
Quina miseria, quin plor!
L' home naix en dura guerra,
Y en guerra viu fins que mor;*

*Abans de veure ja plora,
Sufreix abans de pensar,
¿Qu' ha de fer quant venga l' hora
De discórrer y mirar?*

*A s' ombra 'l vol la virtut,
El pecat á s' ombra 'l vol,
Penant en l' esclavitut,
Forçetja per alça 'l vol.*

*¿Per qué haviau de tancar
En presó l' ànima esclava,
Oh Deu meu, ¿no li bastava
Lluny de son centre rodar?*

*—No es cateva exa caverna,
Humanitat; es més enllà;
Un home dins casa esterna
Mal apler sempre hi está.*

† Joan GUIRAUD.

La Senyora Fideu.

(ACABAMENT)

Prenc es capell, devall maquinalment ets escalons d' aquella fosca escaleta... sent que 'm falta s' esperit: era que un tros de sa meua ànima havia quedada ab so ninet. ¡Qu' es de simpática sa desgracia!

Ja ab sos peus a n' es carré, me trob en corralat per donetes que n' volia saber la neta d' aquell entrunyellat. ¡Oh! sent una

que diu: aqueix infant es un màrtir, ni li vol donà menjà, l'engega, l'atupa, l'envia á captà, li ensenya de robà... ¡Oh! na *Fideu* es una geneta, que no te perdò de Deu. ¡Ahl afegeix un altre; per aqueix malahit interés ella está qui ets ossos li foraden sa pell, menjan moniatos de cap á cap d'any, y ja no saben ahont an de aficà es doblés. Userers, que xupan sa poca sanch dels pobres; jo s'altre diassa me vaix trobà aixuta y ¿que us pensau qu'en feren pagà d'un duro menllevat pe sa friolera d'un mes? Idò una pesseta, y si no pagava, me feren amenazes de vendre-m una alaque apenyorada que valia mitja unza! Axí com vatz poré logrà fer forat en aquell remolí de gent que referia a esquerada fets esgarrafadors de s'historia negre y repugnant de na *Fideu*. Vatz fogí esquerrufat y ab po de que qualche dimoni no m'hi agafás dins aquell trosset des barri de Sant Pere.

Després d'encesos es llums, y no borrades de sa meua imaginació ses escenes encare fresques de s'infant, terbol mon cervell, encench sa llumenera, pos es brassos demunt sa tauleta y es cap queda enclotat entre ses mans, ets uys se tancan..., el mon real fuig de mi, se desvaneixen ses idees, vanes com a fum, manca es coneixement... som mort. S'ánima impresionada p' els derrers recòrts me fa somià dones que afican punyals, homos que badayan..., nins morts. Una contracció de nirvis, parescuda a una singlada forta, me torna la vida: s'idea d'un pobre infant avorrit pe sa mare banyarriquera es meu front. ¿Qué li haurá passat, després de m' eixida an aquell nin desventurat? me preguntava seguit, seguit. Si jo fos rich...

Fas esforços per treurerlom des cap. Venga, dich, s'autó de *Metafísica* y mentres tant desfoliaré sa llistó dets *entes*. Pos ma, gir llibres, als paperots d'apuntes...; sa *Metafísica* no hi es. Me peg un toch a n'es front...: he dexat es llibre a ca s'atlot. ¡Quin alegró pren mon cor! Aquest descuit me dona ocasió de veure aquell infant que ferm anyor.

Un llumet d'oli de claror mortalença, penjant a un clauet, demunt un canterano, allumbra una saleta de parets més crivellades, plenes de bófegues y crostes de referit; allargadet demunt dues cadires, boqueta badada y dues llágrimes que li llenegan pe ses galtes, hey dorm iatigós un atlotet de cabeys rauls, tenyidets d'or; a una tauleta un homo de cara melancólica conta duros d'un munt grós, y a cada cent posa una creueta á un papé cerolós, y su-an es costat una dona, d'aspecte diabòlich, treu de dins es calaix y heu enfonya dins una bossa verde trossos de cordoncillo, recades, botonades...; y de tant en tant diu: tot això ha venzut avuy; no han pagat...; demá t' en ho dus a *fe net*.

Som altre volta a ca na *Fideu*. He entrat á la casa, creguts aquells usurers que hi anava per negoci dels seus embuys; m'han fet seure, y cuant han hagut fet s'ar-

queo, ell, mirantme per demunt ses ampares, me diu: acostauvos y vos veurem sa cara. ¿Que duis y que voleu?

—No duch res, y vuy un llibre que he deixat asuquí, y es dos reals de tropis des nin.

¡Mare de Deu Santa! Aquell Lluçifè tira ses antiparres demunt sa taula, pega un toch ab so puny estret... Y mentres jo m'acalava per prende es llibre de demunt una cadira baixa, ella, na *Fideu* m'enverga un sabeyol ab so manech de sa granera que casi me feu perde el mon de vista. Al entretant que jo botava de sis en sis ets escalons de s'entradeta, devallava amb mi un bigalot que no 'n rompé s'espinada perque Deu no volgué. ¡Infamios! ¡indecent! ¡poca-laixa! en aqueixes hores molestes ses cases de pau demanant dinés?

Aturidit toch soletes cap a ca-meua ahont me vatz aconsolá estudiant ets *entes*.

Aquell pobre nin, quina sort may me fou indiferent, passá mil vicissituts y sempre sa caridat li tengué sos brassos uberts pera socorrerlo. Entrá en quintes, sa mala sort lo d'igué á sa guerra de Cuba... Deu sab si es mort.

Han passats molts d'anys; n'han passats tants que ja casi no m'en record de cuant estudiava *metafísica*. Llarga experiència m'ha fet coneixer molts d'*entes* que no son gaire *metafísichs*. La voluntat divina m'ha feta sa mercé de poder socorre necessidats, aixugá llágrimes y amayná penes.

Entre els pobrets que cada divenres venían al portal de ca-meua a demaná almoyna, veix una dcna abrigada ab un mocadorot de daus tot esquinsat, duya a n'es bras una seneyeta veyá mitja de roagons de pa y figues seques, tapat ab un padassot brut, vestía uns enagos tot pellarings y rossegava sos peus dins uns xoquinots entapinats... Germaneta, li dich, gha tornat a ca-vostra aquell jove a cercá es dos reals de tropis...? No vatz tení temps per acabá sa frase. Aquella dona me despara una mirada, me coneix; recorda s'ingratitut que m'feu...; y empagahida, gira en sech, y casi redolant devalla ets escalons de ca-meua. Cuant fou a s'entrada alsa ets uys, fa un parey de capades, y en veu tremolosa diu aquestes paraules: el mon fa rodes, senyoret.

Era na *Fideu*, aquella dona sense có que un temps manetjáva ses unzes a palades.

Bernat BALLE, Pre.

UNA CARTA DE N'ABEN-ASTORAT

Palma 16 Febrer 1904

Sr Dr. d' Es Ca d' INCA.

Molt Sr. meu: ab gran pler de la meua ánima li vaig á participar es pas que hem dat cap á sa civilisació els republi cans de aquesta molt llustre, molt Noble, molt Lleal, y molt ben representada Ciutat de Palma, qu'ha tengut es bon acert, de nombrarnos, per medi dels homos de bé que mos votaren, els seus administradós. Per correspon dre noltros á tant d'honor com

mos feya, hem volgut administrá els seus bens ab tota *llempiosa*, y creguent que lo més útil y convenient sería des capítol destinat á funcions relligioses, aplicarne una part an es foment de ses bones costums, com sa de passetjarse cada any p'es Carnaval vestit de *bebé* ó de *pellasso* y tapat ab una careta, resolguerem ferho així premiant ab sos doblés que havian de pagá sa cera de sa Setmana Santa, ses mascarades que concurrissen an es Born aquets derrers dies. Per més qu'els neos, qu'encara no han lletgit una obra que si no está en preparació hi podia está titulada: *El Arte de administrar*, por el seide... *Consejal del Ayuntamiento de Tetuan*, pretenguessen qu' això era una *distracció* qu' aqueys senyós feyen anantsen a devertí an es Born ab doblés que no eren seus, y de que no podían dispondre tan republicanament.

Però noltros, ben convensuts de que aquest era el gust dels electòs an a qui representavem y que per tota persona de seny, (com noltros), son la verdadera encarnació de la Ciutat, es a dir, els infladós de matadero y els taconés desentefynats que prengueren possessió de la sala de sessions en certa ocasió memorable, y els demés *honrados demócratas*, persones totes de tant d'arraigo y de pondo com aquelles y altres per l'estil, prenguerem sa resolució *susodicha*.

No se va aturá aquí la cosa, sino que els de la *Juventud R.* armárem una carrossa emblemática de sa República que dava goig de mirá; hey posárem dedins tres *bellas Señoritas*, que voluntariament y de *mil amores*, (mediant una determinada cantitat, segons diven) téren aquesta honra a nes partit y, derrera aquesta carrossa, una altre plena de tropa nostra que jntament ab una marcial escolta de *a pié*, formaven sa guardia d'honor republicana, digne certament de sa República y de ses elevades dames qu'allá la representaven. Y á voltá es Born s'ha dit, ab gran satisfacció d'els nostros *consecals*, an a qui, com es natural, queyen ses baves (p'en terra, perque no hi havia ribell. Un d'ells ja havia proposat comprarne jun d'es capítol d'*imprevistos*, y un altre va proposá comprarlo dels doblés qu'havían sobrats an els qui anaren á pendre café a Madrid, per prepará es *derribo* de ses murades; però un tercé, recordant s'historia del Rey qui parava laves, opiná y los va convencer de qu'això de ribell faría monárquich.)

Sa llástima va ser qu'uns *socios* de *La Veda*, ignorant qu'estigués *vedado* per noltros en nom de sa llibertat doná altre crit qu'es de *Viva sa República!*, se permeteren contestarnos ab manifestacions contraries. Aquí sa nostra guardia posá peu a terra, y al puntos ja hi va havé un parey de cadires y garrots al aire... Total, tres pessetes d'arnica.

Consequencia d'això sa carrossa se fe retirá.

No rés, de tots modos ja significa un avans cap an es progrés. Per de pronte ai-

xò ja mos posa an es nivell de ses Kábiles de Valencia, y per aquest camí es que se va cap á s' ideal europeu de sa República.

Malavetjau está bons. Per aquí, un poch com se vuya; tench un cosí moro de sa guardia d' honor republicana que va una mica cop-piu de conseqüencies d' una nespla que li pegá un monárquich.

B. S. M.

Aben-ASTORAT.

P. D. Acabada d' escriure la present, devés les 4 y mitja ò les 5 des capvespre m'han arribat notícies de que hi torna havé renou aquest derrè dia. Agaf una espingarda qu' es s' arma que més quadra a un republicà y me'n hi vaig. Quant abans d' arribarhi he comensat á veure carruatges, escapats, senyores desmayades, nins que ploraven y tothom que fugia, he cregut qu' havia entrat sa República tal era d'hermós aquell espectacle.

Pero, á la vista des Centro Militar, me som convensut de qu' encara no havia arribat s' hora... Era es cas que d'allá havien respost ab un ¡Viva el Rey! á n' es nostros aplausos á sa carrossa qu' havia tornada sorti.—¿Viva el Rey? ha dit sa nostra tropa que cubria sa carrera;—Aquí no hi ha més rey ni reyna que ses tres que vener dins es nostro cotxo, ni més govèrn que sa República neroniana absoluta ¡Viva la Libertad!... y uns y altres ja s' han hagut envestit...

Cadires que volaven, garrotades, castanyes y esclafits de casta grossa, pedres y qualque guinavetada si arrib no arrib; y sanch y ferits y contusos y uys de vellut per llarch... Un vertader prelude de ses armonies de quant entrarem noltros.

Diuen que no hi ha cap ferida grave. Lo que me consta es qu' es monárquich que diumenje pegá sa nespla an es meu cosí, avuy se'n es anat a caseva ab sa ma inflada (de repartí bufetades). Idó? ¡Ja hi tornarà a posarse ab noltros!

Ara lo que hi ha naturalment, ademés de molts d' embats, son comentaris á balquena que fa la gent. Molts critiquen hort ferm s' imprevisió des governadó que a deixat sorti sa carrossa per segon pich q pesar de lo que se deya. No hi faltan neos que diuen que ja es hora de qu' es catòlics mensen a entrá en Reacció, y escaufarse una mica ab això de política, eleccions y manifestacions que sían qualque cosa més que passá el Rosari derrera sa porta de caseva. Y lo que jo dich que sempre es convenient qu' es poble haja vist aquesta altra mostra de llibertat y civilisació republicana.

Per de pronte jo ja he pres una determinació y es sa de, si es nostro partit comensa a aná per mitx com aquets dies, els quatre fiys que tench, felos tots quatre potecaris qu' es sa graa carrera dins una ciutat monárquica governada per un ajuntament republicà de tants de fueros.

CRONICÓ

Janer de 1904.

Dia 28.—En el Senat el ministre d'Hisenda llegeix un projecte sobre el catastro, un altre referent a s'escalafó del funcionaris de son departament y un altre modificant sa legislació penal de l'Hisenda pública.—El ministre de la Guerra pareix qu'ha retat a n'en Soriano per ses ofenses, que li derigí en son discurs d'ahir.

Dia 29.—Dins un pou d'una casa de Porreras troben el cadavre d'un homo que surave demunt ses aigos. Com li han trobat diferents ferides se creven qu' es trata d'un crimen.

En el Congrés el Sr. Llorens parla eloquentement fent resaltar el fet de que sols a n' el P. Nozaleda se'l fa víctima de nostros desastres, olvidant a n' els generals, a n' el govern y a tots els polítichs.—L' Almirant Beranger fa manifestacions contraries a n' el projecte de Marina.—Sa cuestió personal del Ministre de la Guerra y en Soriano acaba ab una acta que no s' des gust de aquest, lo que motiva qu' els seus padrins el desafiin.

Dia 30.—Congrés, en Salmerón parla sobre es famós nomenament, y dirigeix com sempre censures al règim y a la regencia, el president del Consey fa benes els rahonaments del orador sectari ab un discurs admirable, ple d'irrecusable, doctrina y d'altiva y severa dignitat.—El senyor Beranger se ratifica, devant el ministre de Marina, de ses manifestacions que feu ahir, y aqueix el destitucions per R. D. del carrech de president de la Junta Consultiva de l'Armada que passa a ocupar el vicealmirant Sr. Navarro.—Sa vaga d' obrers de mar s'ha solucionada en molts de ports.

Dia 31.—A Palma te lloch sa sessió inaugural de la Real Academia de Medicina y Cirugía.

A sa plassa de l'Universitat de Barcelona te lloch s'acte de col laboració de sa primera pedra p'el monument al ilustre doctor Robert, el Cardenal Casañas beneeix ses obres, e-hi asisteixen totes ses demés autoritats y una gentada immensa.—Els pericdichs desitjan que sa destitució d'en Beranger dona joch, y ab aquets fi califiquen de temerari y provocatiu aquest acte de saluable rigor; y com s'asunto te relacio ab elements militars, parlen de misterioses reunions y de protestes respectuosas.

Febrer

Dia 1.—Sa guardia civil ha descuberts els autors del crim de Porreras, que resulten esser un genre y un net, de s'homo que trobaren mort dins un pou fa uns quants dies.

—El Rey firma un decret modificant s'organissió de sa Junta Consultiva de s'Armada. Rahons de prudencia, diven els periodichs, mos impedexen donar conte de coses molt graves referent al asunto Beranger. En el Senat traten d'això en Lopez Dominguez y en Dávila, a n' els quals contesten en forma categòrica el ministre de Marina y el Sr. Maura. A sa mateixa Càmara se discuteix y aprova el projecte de descans dominical.

—Sa sublevacio en l'Uruguay adquireix positiva gravetat. Una columna de tropes es estat derrotada p'els revolucionaris, que se dirigeixen a Montifideu, y son moltes ses forces lleals qu'han passat a s'hinimich.

Dia 2.—A n' es port de Soller, alguns mariners han observat es perill que corria un homo, tot sol dins una llenxa, s'en van a prestarli auxili, però ja no hey foren a temps, s'homo ja estava auegat (a. c. s.)—A sa Pobla fan un mitin republicà que s'Autoridad hagué de suspendre perquè atacaven á ses institucions, y hey ha protesles, garrotades y predades.—A Cas Concos de Felanitx, ha sigut assassinat un fadri de 44 anys. Diven si se guardia civil ha detengut a dos sujetes com a autors de tan barbre atentat.

—A Astorga se verifica sa consagració del nou Bisbe, Dr. D. Julián Miranda.—Sa política, ab la festividat d' avuy, ofereix poques novedats. Sa premsa molt violenta ab en Maura, perquè desprecia el quart poder, el poder inviolable que tira calumnies sense que tengue el valor de sostenirles pit a pit, segons ha dit el meteix Maura.

Dia 3.—Congrés: el periodista Sr. Burrell defensa els rotatius y lo meteix fa en Moya, essent els dos aplaudits p' els republicans que promoven un escandol monumental, quant el Sr. Maura, ab proves documentades y ab extraordinaria elocuencia, justificava el despreciable concepte que te de la gran premsa—No es cert, com afirman y hagueren desitjat els periodichs, qu' haja dimitit sa presidencia de la Junta Consultiva de s' Armada el Sr. Navarro.

Dia 4.—A una fàbrica de ciment d'Esportles, mentres cinch fadrins estaven escaufanse demunt es forn aquest passa per uy, cayguenthi dedins tots ells. A n' els crits desgarradors que daven els desgraciats hey acudiren altres obrers que lograren, ab gran esforç y ab perill de sa vida, treurerlos defora. Tots tenien moltes cremades y algunes d'elles de caracte grave, tot d' una foren asistits p' el metje d'allá y duits convenientment a caseva. D'ells n'hi ha quatre d' Esportles y un d'Establiments.

—Presidit p'el Rey se verifica Consey de ministros, pronunciant s' acostumat discurs el president.—A sa part des Llevant alguns rius surten de mare ocasionant perjudicis y algunes desgracies.—En el congrés segueix sa discussió política, sose tenguent els periodistes sa teoria de que no tenen que respondre en el Parlament de lo qu'escrivien en sos diaris.

—Els insurrectes del Uruguay se troben prop de sa capital.

Dia 5.—En el Congrés el Sr. Nosedal ab un discurs elocuentissim, ple de sa mes pura doctrina, fa polsa mossos y periodistes lliberals. Li contesta el president del Consey, y acaba es debat sobre el nomenament del P. Nozaleda. El Sr. Zuluelta, organizador de embaixada comercial a America, esplana una interpelació sobre els projectes que beneficiarien nostro comers en aquel continent. El trebaydel Sr. Suletta es aplaudit.—En el Senat els Srs Ugarte y Romero intervenen en el debat relatiu a s'organissió de la colonia del Muni.—A Valencia se celebra un Congrés agricol regional.—El Govern te notícies d'averse acabada sa vaga d' obrers de mar.

—Els telegrams del Uruguay y de Rusia y Xapó son molt pessimistes.

Dia 6.—Mor a Palma D. Miquel Socias y Caimari, de Sa Pobla, un dels cap-pares més grossos d'es partit lliberal Mallorquí.

—El Rey visita s'Universitat Central y axisteix a varies cátedres, sens esceptuar aquelles qu' espliquen coneguts carlistes y republicans. Els Estudiants el reben ab esplats y mans-balletes y l'acompanyen fins a Palau, ahont se repeteixen ses ovacions.—Sa Comissió organissadora de les festes de sa República (11 de Febrer) dirigeix una elocució a sos correligionaris, —Rusia contesta sa nota del Xapó, segons pareix en termes conciliadors; pero al meteix temps ordena a s'escuadra que manda s'almirant Alexeieff que s'en vaja prop de s'estret de Corea.

Dia 7.—A Barcelona se fa un grandió mitin antimasonich. El teatre de Novedats s' umpl de gom en gom y encara queden a defora mes de quatre o cinch mil persones.—A Toledo se celebra sa consagració del Bisbe auxiliar de Valencia, D. Francesch Garcia.

—Diven que Rusia y el Xapó han arribat a sa ruptura de ses relacions.

Es CRONISTA

Lladrades y moxonies

Nostro paisá, Mossen Gabriel Llompart, ha pres part en les oposicions de canonge que aca-

ben de fer en la Seu de Barcelona.

Ens ha dit, persona que va assistir a uns quants actes, qu' el il·lustrat Fill d' Inca; feya uns exercicis brillantissims, y be ho aprova la nota de *meritissimus* que li han donada.

Pareix qu' els catalans han quedat molt satisfets y contents de l' il·lustració y companyia del seu hoste, com també nostro bon amich, de la bona acullida qu' aquests li han dispensada.

¡Tot li sia enhorabona!

Suntuosos, sobre tota ponderació, son estats els cultos celebrats en nostra Parroquia, a honra del Cor de Jesús. Poques vegades havíem vista tanta gentada, en les coranta hores dels derrers dies, com enguany; contribuhint, tal volta, les simpaties que per s' elocuencia oratoria merescudament gosa, entre noltros, Mossen Bernat Mates, el qual, mos ha fet cinch hermosissims sermons del Sagrat Cor, sobre un mateix tema.

Nostres falagadures, donchs, a Mossen Guillem Pujades per lo qu' es detexina perque el culto del Cor de Jesús sia rich y esplendorós així com pertoca.

Dijous prot-venient, a l'oratori de Sant Bartomeu, hi ha festa de Sant Massiá, predicant el Pare Jaume Rosselló, coramé.

Desde les Vespres fins a posta de Sol, de tal día, hi ha jubileu *toties quoties* concedit p' el Papa Gregori XIII a petició del Emperador Carlos V.

D. Bartomeu Creus, capita retirat, amb la seva senyora, dijous venien sos mobles per abandonar la Ciutat d' Inca.

La determinació d' aquest matrimoni obeix a les senserrades y empertinencies que alguns cap verjos els-e feyen.

Noltros aplaudim, fins a cert punt, que fassin bulla a dos que viven amistansats a fi de lograr la separació ó ferlos sortir del poble; però que, una familia que si no se posan amb élla es inofensiva, hague haguda d'arribar en aquests estrens, vertaderament ho trobam sensible, y no porem manco de protestar quantre semblants andurries.

¡Quants n' hi ha que de bó

merexen els vituperis del públich y els e dexan fer en paul!

Ab motiu de lag uerra rusa-xaponesa y com a medida de bon patriota, pareix qu' el Ministre de la guerra general Linares, ab molt bon acert, ha acordat augmentar la tropa de Balears en sis o set mil homos.

Hey ha rumors de si es per por dels inglesos.

Un divertit asegura que si es per fer desapareixer inglesos n' está molt content perque n' está invadida caseua.

Publicacions rebudes

El núm. 25 de la revista literaria *CATALUNYA* corresponsent al mes de Janer, es un preciós volum de 220 págines y que conte hermosos treballs, d' En Lluís Gisbert, Joan Rosselló, Ramón Casellas, J. Paredera, M. Durán, Maria A. Salvá, Alexandre de Riquer, Mss. Angel Garriga, Joan Maragall, Antoni Vicens Santandreu, Valeri Serra, Joaquín Ruyra, C. Planas, J. Pijoan. y una estensa Informació.

El núm 675 de la revista agricola *EL LABRIEGO* ab trabays d' en Manuel Garcia, Fernando P. Queraltó, Rafael Romillo y altres.

Els núms. 25 y 101 dels satírichs setmanaris *LA BARRETINA* y *¡CUCUT!*

També hem rebut per primera vegada el núm 1 y 2 de setmanari de gresca ab ninots *EL NEULA* de Barcelona, y el núm 58 del setmanari regionalista de Tortosa *LA VEU DE LA COMARCA*. Abdos dexam gustosos establert el camvi.

Bolletí comercial

Mercat d' Inca.

Preus que retgiren a n'aquesta ciutat dijous passat:

	Pessetes
Bassó (es quintá)	a 79'00
Xexa (sa cordera)	a 19'00
Blat . . . . . id.	a 19'00
Ordi . . . . . id.	a 11'00
Sivada . . . . . id.	a 8'50
Id. forastera . . . . . id.	a 7'00
Faves cuitores . . . . . id.	a 10'00
Id. ordinaris veyes id.	a 17'50
Blat de les Indies. id.	a 16'00
Mongetes (confit) id.	a 45'00
Id. blanques . . . . . id.	a 36'00
Fasols . . . . . id.	a 30'00
Ciurons . . . . . id.	a 24'00
Gallines (sa tersa)	a 0'90
Calls . . . . . id.	a 0'70
Conis . . . . . id.	a 0'30
Ous (sa dotzena)	a 1'20
Patates (es quintá)	a 4'50
Safra (s' unza)	a 3'00
Figues seques (es quintá)	a 9'00
Olives (sa barsella) de 1'25 a 2'50	

Moviment de població

Inscripcions fetes en el Registre civil d' Inca durant els dies que s' espresen:

Mes de Janer

CASAMENTS

Día 26. Bartolomé Seguí, 23 anys, fadrí, ab Magdalena Nicolau, 26 anys, fadrina.

» 30 Andreu Coll, 30 anys, fadrí, ab Juanayna Gual, 24 anys, fadrina.

» » Pere Miquel Rubert, 24 anys, fadrí, ab Maria Coll, 26 anys, fadrina.
 » » Joan Llompart, 24 anys, fadrí, ab Francisca Llompart, 23 anys, fadrina.
 » » Pere Joan Estrany, 25 anys, fadrí, ab Juanayna Payeras, 21 anys, fadrina.

MORTS

Día 25 Catalina Beltran Melis, 73 anys, viuda, autolia, carrer de la Virtud.
 » 26 Francisca Pieras Ferragut, 90 anys, fadrina, Nefritis, c. Mallorca.
 » 27 Pep Serra Beltran, 28 anys, fadrí, tuberculosis, c. Tapia.
 » 28 Pere Joan Forteza Vall, 29 anys, fadrí, id., S. Bartomeu.
 » 29. Baromeu Coll Martorell, 85 anys, casat, veyesa, Murta.

OSSOS Y LLEPADURES

Un pages s' esta morint y al ter testament, el notari (castella) li pregunta:

—Cuantos hijos tiene usted?

—Cinch de vius y de cinch morts.

—Haga el favor de decirme sus nombres.

—El vius se diven Pere, Joan, Jusep Llovís y Maria.

—Y los muertos como se llaman?

—A n'aquesta terra del morts ne duen difunts.

SOLUCIONS A LO ATRASSAT

A l'endevinaya popular Un bubul.

Correspondencia Literaria

Un Fredolech. Rebut vostro Hiver. Esta be.

Un Carretè Fot aquest repertori teniul de flastomies? Fosca d' auba! no se com vos enieneu. Mirau si n' heu dexada cap dins es tinté y enviaule.

Aben Astorat. Ja que vos estau dins es par tit, no dexeu res per vert, enviaume mos a dir totes les heroicidats republicanes.

Sidoro. Per hont vos feis la vida? Que sou viu o mort? A n' el qui mos don noticies de per hont campau li pagarem café y puro.

Mestre Xesquillo. Rebut vosros llensols periodistichs. Aveure quant enviareu una correspondencia d'aquestes terres llunyadanes.

ANUNCIS Y RECLAMS

Billets de confessar

Participam a tots els Reverents rectors, vicaris IN CÁPITE y de més sacerdots encarregats d'alguna esglesia, y qu' encara no n'estiguen provehits, podrán dirirse a s' imprenta d' aquest setmanari carrer de S. Francesch número 23 y gustosament serán servits pochs moments després de fet s' encarrech.

PORTES ja usades pe- ro que están en bon estat ni ha un joch per vendre.

Per informes a s' imprenta d' aquest setmanari.